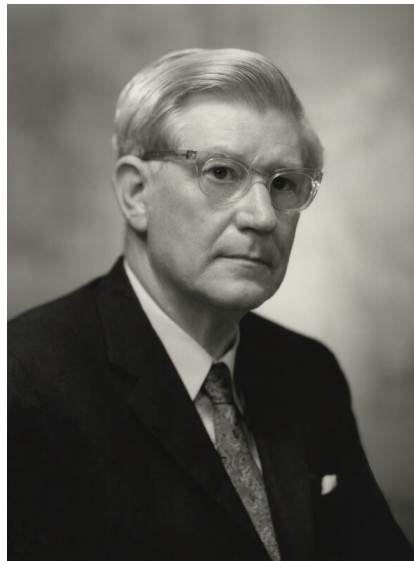

Eliot Slater

”An advantage in mobility usually appears in a game a number of moves before strategic advantage is detectable in other ways; it seems to be an essential aspect of what chess-players understand by ”development”; and it supplied the decisive criterion of winning or losing.” - Slater

1 Životopis

1.1 Mládí a vzdělání

Eliot Slater, celým jménem Eliot Trevor Oakeshott Slater, byl významným britským psychiatrem. Nejvíce se prosadil v oblasti genetiky duševních poruch. Narodil se v Plumsteadu v Londýně 28. srpna 1904. Zasluhou jeho matky, Violet Oakeshott, ho jeho otec Gilbert Slater poslal do školy Leighton Park School v Readingu v jihovýchodní Anglii. Zde vyhrál částečné stipendium na John's Collage na univerzitě Cambridge, kde vystudoval přírodní vědy. Po škole v roce 1925 získal menší stipendium v nemocnici St George's Hospital v Londýně, kam nastoupil. V roce 1928 se kvalifikoval jako lékař. V roce 1930 nastoupil na pár dní jako praktický lékař, kde se mu ale moc nedařilo. V roce 1931 byl jmenován lékařem ve fakultní nemocnici Maudsley v Londýně. Zde se začal věnovat studiu duševních chorob. Od starších kolegů se toho dozvěděl mnoho jak o neuropatologii, tak o genetice. Tyto obory ho velice zaujali a věnoval se jim po zbytek života.

1.2 Stipendium v Německu

V roce 1934 byl Eliot Slater vybrán do stipendijního programu, v rámci kterého měl odjet na rok do Německa. Na podzim téhož roku dorazil na genealogické oddělení profesora Rüdinga na Forschungsanstalt für Psychiatric v Mnichově, kam se vrátil ještě jednou v roce 1937. Zde se také seznámil se svou budoucí manželkou Lydií Pasternakovou. Byl svěřen do péče Bruna Schultze, který obstarával vše potřebné pro Slaterovu navrhovanou studii o genetice maniodepresivních poruch a dohlížel na ni. Ke konci stipendia si podal žádost o navštívení Curychu a Vídně, které dostal. Ve Vídni se zúčastnil profesorské návštěvy neurologicko-psychiatrické kliniky. Na konci svého stipendia se na radu svých přátel přesunul do Berlin-Buch do Institut für Hirnforschung na prodloužené tříměsíční stipendium. Zde se pod vedením Timofeev-Ressovského učil v praktické činnosti a v genetické teorii. Na konci roku 1935 se vrátil zpět do Anglie a přivedl si s sebou i Lydii Pasternak, která byla již jeho snoubenkou.

1.3 Předváleční léta

Po návratu z Německa dostal od Rady lékařského výzkumu osobní grand na vlastní výzkum. Pro tento výzkum byl jmenován asistentem lékaře v nemocnici Maudsley a dva roky strávil v psychiatrické léčebně londýnské krajské rady. Po dvou letech mu vypršel grand výzkumu a vrátil se na kliniku Maudsley a svému výzkumu se věnoval pouze ve svém volném čase.

1.4 Válečná léta

Na začátku války byl Eliot Slater jmenován ředitelem pohotovostní nemocnice v Suttonu. Zde byl odpovědný za léčbu asi 20 000 psychiatrických pacientů. Po této zkušenosti v roce 1944 napsal spolu s Williamam Sargantem velmi vlivnou knihu "An Introduction to Physical Methods of Treatment in Psychiatry".

1.5 Poválečná léta

V roce 1946 se rozvedl se svou první manželkou Lydií Pasternakovou a hned ten rok se znovu oženil s Jean Fyfe Foster. V roce 1946 byl také jmenován lékařem v National Hospital for Nervous Diseases v Londýně, kde pracoval dlouhých 18 let. Až v roce 1964 rezignoval na protest proti tomu, že nemocnice odmítla příspěv z Fondu pro výzkum duševního zdraví na zřízení katedry psychiatrie. Mezitím pokračoval ve svém výzkumu jako odborný asistent. V roce 1959 pomohl založit Medical Research Council Psychiatric Genetics Unit, kterou vedl až do roku 1969. V roce 1971 vydal další významnou knihu "The Genetics of Mental Disorders", kterou napsal s Valeriem Cowie. V letech 1961 až 1972 byl redaktorem British Journal of Psychiatry, který přeměnil na přední evropský časopis. V roce 1966 obdržel Řád Britského impéria. Byl také držitelem stipendií několika britských, německých a amerických lékařských a psychiatrických společností. Za svůj život napsal několik knih, z nichž se stali některé velice významnými v oblasti psychiatrie. Eliot Slater zemřel ve svém domě v Barnes v Londýně 15. května 1983.

2 Význam pro kybernetiku

Mezi jeho velké koníčky patřili šachy. Na konferenci 26. až 29. září 1950 v Londýně na téma "Application of Information Theory to a Study of the Sense

Organs and the Central Nervous System” předvedl svůj dokument ”Statistics for the Chess Computer and the Factor of Mobility”, ve kterém pojednává o významu mobility v šachách. Jeho studie je založená na datech ze 350 mistrovských partií. Na toto téma diskutoval s Alanem Turingem, Jackem Goodem, DKC MacDonald a FL Strumpers. Na základě této debaty a Slaterovi studie poté naprogramoval Alan Turing šachový počítač, který byl schopen hrát šachy podobně jako člověk.

3 Zdroje

<https://eliotslater.org/index.php/on-etos>

<https://www.chessprogramming.org/EliotSlater>

<https://en.wikipedia.org/wiki/EliotSlater>